



ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань прав людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій у Донецькій, Луганській областях та Автономній Республіці Крим, міста Севастополя, національних меншин і міжнародних відносин

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел. 255-49-02

№ 0425/17-122 (175898)

"2" листопада 2019 р.

Чижевська О.

Шановна пані Ольго!

Ваша електронна петиція до Верховної Ради України щодо врегулювання правового статусу проституції та діяльності секс-закладів (дата публікації: 10.06.2019, дата завершення збору підписів: 10.09.2019) не збрала відповідної кількості підписів (кількість підписів 33).

Відповідно до статті 23¹ Закону України «Про звернення громадян» електронна петиція, яка в установлений строк не набрала необхідної кількості голосів на її підтримку, після завершення строку збору підписів на її підтримку розглядається як звернення громадян відповідно до цього Закону.

За дорученням Першого заступника Голови Верховної Ради України Стефанчука Р. Ваша петиція розглянута, з-поміж інших комітетів, у Комітеті Верховної Ради України з питань прав людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій у Донецькій, Луганській областях та Автономній Республіці Крим, міста Севастополя, національних меншин і міжнародних відносин.

В тексті петиції висувається пропозиція внести зміни до законодавства, а саме легалізувати проституцію як професію, а власникам борделів присвоїти статус підприємців. На Ваш погляд, у такий спосіб можна захистити права таких людей, забезпечити їх особисту недоторканність, забезпечити їх право на працю, а оподаткування такої діяльності може стати джерелом доходів державного бюджету.

В межах предмету відання Комітету повідомляємо, що наразі відповідно до чинного законодавства України заняття проституцією – є адміністративним правопорушенням, яке тягне за собою попередження або накладення штрафу у відповідному розмірі (стаття 181¹ Кодексу України про адміністративні правопорушення), а сутенерство або втягнення особи в заняття проституцією – є кримінальним злочином, що карається позбавленням волі на певний строк (стаття 303 Кримінального кодексу України).

Як показує світовий досвід, легалізація проституції не вирішує проблем у цій сфері, передовсім захисту жінок від сексуального насильства й експлуатації, що пов'язано з торгівлею людьми. Легалізація проституції тільки збільшує попит, а попит невідворотно збільшує торгівлю людьми. Конвенція Ради Європи про заходи щодо протидії торгівлі людьми визнає попит однією з корінних причин торгівлі людьми (стаття 6). Тому фахівці рекомендують змінити підходи до боротьби з проституцією, викоринюючи її першопричину.

Все більшого поширення в світі набирає так звана «шведська модель», яка закріпила права жінок і чоловіків вільно розпоряджатися власним тілом і водночас встановила заборону на сексуальну експлуатацію. Тобто надання сексуальних послуг є кримінально караним діянням, так само злочином вважається і сутенерство, натомість зайняття проституцією не вважається правопорушенням, оскільки більшість з них – жертви, які вимушені продавати своє тіло, щоб вижити. Дослідження показують, що більшість жінок, дівчат і хлопчиків змушені погоджуватися на проституцію через бідність, шантаж, погрози тощо. Саме шляхом притягнення до відповідальності клієнтів сутенерів, посередників у торгівлі людьми намагаються скорити попит на сексуальні послуги. Натомість для виходу з проституції особам пропонується психологічна, правова, матеріальна допомога. Криміналізація покупок у Швеції призвела до скорочення ринку проституції і зменшення торгівлі людьми. Так, за 20 років, що працює цей закон у Швеції, вулична проституція знизилася більш ніж удвічі. Слідом за Швецією таку модель підтримали, наприклад, Канада, Норвегія, Ісландія.

Європарламент рекомендує шведську модель для боротьби із проституцією, сексуальною експлуатацією, торгівлею людьми. Також Парламентська асамблея Ради Європи рекомендує державам-членам Ради Європи розглядати запровадження кримінального покарання за сексуальну експлуатацію (на основі шведської моделі) як дієвий інструмент запобігання торгівлі людьми та боротьби з нею.

З повагою
Голова Комітету



Д.В. Лукінець